

Själens triumftåg

När jag såg allt genomskinnligt
då själen inte mognat
så famlade jag med stenar
lät mig tyngas ner
När tårar gick in i blodet
och blicken blev själlös
så famlade jag i ovett
själens krigare
och den ende
jag krigade med
var mig själv
Då var mitt förstånd inlåst
och nyckeln förintades

Nu när själens krigare
triumferar i kärlek
och mitt famlande är slut
Då förstår jag genom tjockare glas
Allt är inte krossbart
nycklar är bara en symbol
Kärlekens fönster har öppnats
själen har funnit sin rastplats
Tårar tränger inte längre djupt
utan faller lätt
i segerglädje
Ögat är inte längre grumligt
utan har tvättats
med insiktens vatten
Kärlek är inte bara kärlek
utan falkens öga
själen har mött sin frände
och hjärtat är rent
och det enda som
får mig att leva igen
är min kärlek
till Dig